

La tribuna

Tot «es farà la propera legislatura»?

Cal una política turística responsable i diferent del 'low-cost'

JAUME

Bartumeu

Jedició d'EL PERIÒDIC de dijous passat, 2 de novembre del 2017, publicava una entrevista del ministre de Turisme en la qual ens assabentava que el projecte del recinte multifuncional segueix caminant però amb l'horitzó en la propera legislatura.

Francesc Camp declarava així la setmana passada que els «... ha costat molt trobar un partner internacional que... ajudés a definir el projecte amb el cost del recinte, quin tipus de gestió es podria fer, si seria deficitària o no o quin podria ser l'emplaçament idoni. Tot això ja s'està fent però encara no està acabat».

És a dir que el ministre de Turisme no se'n surt amb el seu comès i necessita un *partner* internacional per a fer-li la feina. Dit altrament, el cap de Govern es pot estalviar el salari del ministre i pagar únicament els honoraris, que no deuen pas ser discrets, del *partner* internacional que ha trobat **Francesc Camp** perquè li expliqui què ha de fer i com ho ha de fer.

El ministre també declarava que en tot cas això ja «es farà la propera legislatura»

L'entrevista del ministre té força material per riure i somriure.

Llegint-la ens assabentem que tant al Festival de Cap Roig, a l'Empordà, com al Festival de Pedralbes, a Barcelona, estan començant a tremolar: **Francesc Camp**, de bracet amb el seu *partner* internacional estan plantejant un festival de gran projecció.

Ho declara el ministre del turisme *low-cost*, l'home de l'*outlet* al Pas de la Casa.

Tenim un problema amb el turisme. Necessitem un turisme regulat com qualsevol altra activitat econòmica però ens han abocat al baix cost que, inevitablement, és sinònim de baixa qualitat.

Hi ha la idea, fomentada per la co-

MARICEL BLANCH

municació cloroform de DA, que és un peatge necessari que cal pagar per una activitat econòmica que alimenta moltes zones del país.

Però al capdavant els beneficis econòmics d'aquest turisme són més que discutibles.

EL SOCIÒLEG espanyol **Manuel Castells** ha escrit que es «... tracta simplement d'una idea obsoleta de l'economia en la qual els beneficis de les empreses i la creació d'ocupació, la que sigui, és l'únic que importa. Oblidant tant la contribució al desenvolupament de la riquesa del país a llarg termini com els costos no comptabilitzats, pressupostaris, socials i mediambientals».

Diu **Manuel Castells** que «... la mare del creixement de la riquesa és la productivitat del treball.»

I explica que la baixa productivitat no és necessàriament el resultat del tipus d'activitat sinó de la baixa qualificació dels treballadors.

Aquestes reflexions ens fan veure la problemàtica que tenim a Andor-

El ministre de Turisme no se'n surt amb el seu comès i necessita un 'partner' internacional per fer-li la feina

ra. La baixa qualificació –evident– de molts empleats del turisme està directament relacionada amb la predominança de l'ocupació temporal en aquest sector perquè en els pocs mesos que treballen els empleats no poden qualificar-se ni als empresaris no els interessa formar-los.

I podem afegir que les condicions d'allotjament dels temporers són notícia per les dificultats d'assolir uns nivells adients.

L'economista català **Miquel Puig** també ha estudiat molt bé aquestes qüestions en l'àmbit català i espanyol. Considera que la clau de tot plegat es troba en el bon salari.

Efectivament als serveis es computa el valor d'un servei a partir del seu cost laboral. Si es redueix el salari d'una cambrera de pis la seva con-

tribució al creixement de l'activitat econòmica cau automàticament.

Sovint havíem sentit a dir a la Confederació Empresarial Andorrana –fa unes setmanes sembla que han canviat d'opinió– que seria gràcies a la devaluació salarial que recuperariem la competitivitat.

Escriu **Miquel Puig** que un país «... que confia massa en la devaluació salarial està condemnat a ser un país poc productiu».

I això és el que ens està passant en el sector turístic andorrà.

Una situació que té directa repercussió sobre el dèficit de l'estat del benestar com ha analitzat l'economista **Miquel Puig**.

Fixem-nos que els sous mínims o baixos amb prou feines contribueixen al finançament de la Seguretat

Social mentre que els serveis de salut, educació i pensions també han de ser proporcionats a aquests treballadors i a les seves famílies.

Dit altrament, com més ocupació es crea en el turisme en condicions de temporalitat i precarietat, més s'agreuja la crisi de l'estat del benestar i menys es contribueix a la millora de l'economia, que depèn de la capacitat de consum de la població.

És, en certa manera, el que els ha passat a les Illes Balears que han experimentat una davallada en la riquesa global precisament pel predomini d'una activitat turística majoritàriament mal pagada.

Hauriem de redreçar la situació, canviant la mala política actual i trencant en conseqüència aquesta espiral de precarietat i baixos salaris pels treballadors del sector turístic i, també, aturar l'impacte negatiu sobre el medi ambient, la qualitat de vida dels habitants d'Andorra i la convivència ciutadana. ≡

President de Socialdemocràcia i Progrés d'Andorra